

SZÉKELY HIRLAP

POLITIKAI S VEGETARTALMU KÖZLÖNY.

KIADÓ-HIVATAL:

Az ev. ref. főiskola nyomdájában.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

NAGY-KÖZ ELEJE.

taszkekre egyenes egybekötöttesben volt: Kolozsvárról a postaszeker minden reggel 6 óra tájra ide megérkezett — 8 órakor leveleink s a pesti lapok kiadattak: — innen a szekér estve 6 órakor egyenesen Kolozsvárra visszatért, s így aznap vett leveleinkre felelhetünk is, — a Kolozsvárról jövő útas nappal dolgait Vásárhelyt igazítván, estve visszatérhetett és viszont.

Nem így van most, mert a legrosszabb rendezés miatt Kolozsvárról érkezik a szekér d. e. 10 óráról 2 óráig, innen pedig elindul Kolozsvárra d. e. 9 órakor — és így a pesti lapokat s leveleinket teljes 8 órával kapjuk később, mint eddig, s e miatt a székelőföld s így az ország egy része csaknem 24 órával később közlekedhetik.

De még ennél is rosszabb az útas dolga, mert Kolozsvár s Vásárhelyről is csak Tordáig vétetvén fel, már számtalanszor megtörtént, hogy Tordán egyik útvonalra sem kapván helyet — bárha azt táviratilag rendelte is — kénytelen volt vagy teljes 34 órát ottan költségesen mulatni, vagy feleségázott áron fuvarost fogadni, de mindenesetre egy éjjelre a bizonytalanság aggodalmi között egészsége kockáztatásával megszállani, s a vendéglőst — mert e tekintetben a tordaiak igen élelmes emberek — jól megfizetni.

A mi több — Gyulafejérvár felé a vasútra sem lehet biztosabban utazni, mert Tordán mind három vonalról egyesítettvén a felvétel, csak ha a Kolozsvárról menő szekeren üres hely van, vétethetik fel az útas; ép azért, a ki városunkból a fejérvári vasutrasiet — pedig kereskedőink is tekintélyes számot képeznek, — innen magánszekereken utazik s egy rendbeli fogattal aznap meg is érkezik.

Városunk egy vasúti szárnyvonatra méltatott, de a szebeni postaigazgatóság nem méltatja a gyulafejérvárral egyenes egybekötöttesre! pedig míg a vasút megépül — azon pár év alatt is államnak biztos hasznát hajtana. — A Gerend és Felvincz közti rövid út — bár ha bu-reaneratice nincs is felvéve országútnak, de tényleg az, mert a Fehérvárt megakadott legterhebb szekerek ezen utat használják, soha egy is Torda felé nem teszi meg az 5-6 mértföldnyi kitérő utat, mit most a posta-szekérrel tétetnek, azon út a postaszeker által most is járható volna, mert vastagon meg van porondozva s a legterhebb szekereket megbírja, s ha két-három útasz alkalmaztatik — a jövő őszre épen oly tökéletes jó út lesz, s még jobb, mint némely része a többi országoknak nevezett posta-útnak.

Ezen előrebocsátottaknál fogva — még egyszer felkérjük a közlekedési és kereskedelmi miniszteriumot, hogy tekintve a magánosok szükségét — az állam hasznát, minél előbb rendelkezje el Kolozsvár és Vásárhely között az előbbi naponkinti egyenes egybekötöttes visszaállítást, — továbbá rendelje, hogy városunk — mely nagy vidék központja — innen naponkinti déli 12-, Fejérvárról pedig d. u. 4 órakori visszaindulással tétessék a vasúttal egyenes egybekötöttesbe — mindenesetre Torda kikerülésével; — csakis így fogja a postai intézmény a közönség szükségét kielégíteni s az állam érdekét előmozdítani.

Többen.

VEGYES.

* April 8-kán, mint a legnagyobb magyar, halálának évfordulóján, főt. Veszely Károly helybeli plébános, teljes segédlettel, engesztelő misét mondott a r. katolikusok piaci nagy templomában, szép számu közönség előtt.

Hirdetési ár: Három hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért először 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 kr., és minden beigtatásért külön 30 kr. o. é. bélyegdíj. — Három hasábos nyilttéri sorért 20 kr. o. é.

Az előfizetési és hirdetési pénzek a kiadó-hivatalhoz, dolgozatok és nyilttéri közlések a szerkesztőséghez intézendők.

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton, reggel, NAGY FÉLÉVEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Negyedévre 1 frt 30 kr.

Félévre 2 .. 50 ..

országon fennáll, Erdélybe is behozni. E célra sajtóbírószálgul, mint értesülünk, a marosvásárhelyi királyi tábla fog kijelölteni, és a sajtóvétségek tekintetében kizárólagos illetőséggel felruháztatni. Az életbeléptetés könnyítése és gyorsítása érdekében az erdélyi királyi biztos megfelelő utasítást nyert az esküdtek lajstromának mielőbbi elkészítésére. Ezen előmunkálatok befejezése után remélhetőleg Erdélyben is életbe fog lépni az esküdtszéki intézmény, mely újabb köteleket képezend Erdély és Magyarország között és ujaab biztosítéka leendő az alkotmányosság megerősödésének. És mi örömmel tehetjük hozzá e hirhez, hogy a városi képviselőtestület mai gyűlésében immár tárgyalás alá veszi a királyi biztos ez ügyben már leérkezett rendeletét.

* A városi képviselőtestület e hó 5-én tartott gyűlésében a fontosabb tárgyak ezek valának: Schönstein Zsigmond kioszkot szándékozván építeni a Széchenyi-téri sétányra, a város hajlandó neki az engedélyt megadni oly feltétellel, hogy a kioszk a sétány alsó végén állitassék föl, hat évig a vállalkozó használnván, s azután a város tulajdonába szállván át; ezenkívül köteles volna a vállalkozó a sétátérén még hat lámpa fölállitására, mire nézve bizottmány neveztetett ki az egyezkedés végrehajtására. — Egy katonatiszti szállás ügye elintézése után szóba jött egy katonai laktanya építésének szükségése, mely végből felirat határozottatott a honvédelmi miniszteriumhoz, — egyidejűleg pedig egy bizottmány (Knöpfler Vilmos. Kovács Soma, Jenéi Albert, Staibl Antal, Burdács Alajos, Szőlősi Sámuel és Bodolla János urakból) kötelességévé tétetett a felől véleményezni, hogy vajon a város, mely részébe állitának föl a laktanya; mennyi legénység befogadására építetnék, s végre, mely módok és eszközök útján lenne az építés végrehajtható? Még két tárgy tüzetett, ki a jövő közgyűlésre, — és pedig a birtok nyilvántartására egy biztos kiküldése, s a város határára téglavetésre alkalmas hely kijelölése.

* Valami galád társaság abban találja, már jó darab ideje, gyönyörűségét, hogy minden este szürkületével a kis-köz egyik szögletházát közáporral ostromolja, — sőt a vizsgálatot és kutatást tevő rendőrségi közegeket is, még eddig ki nem tudhatott helyekről, üldözi kódobálásaival. A társaság fészke, úgy látszik a felső városban van, — de hogy hol? még mindeddig nem sikerült fölfedezni. A nyomozás erélyesen foly.

* Panaszt küldtek be hozzánk, hogy egyik mészárszékben (kiméletből elhallgatjuk, hogy melyikben) 4 font hus helyett 3 font és 4 latot mértek. Fölhívjuk rá a rendőrség figyelmét.

* Örömmel értesülünk egy iparos-segéd hozzánk küldött tudósításából, hogy a városunkban mult év novemberében kezdeményezett „Iparos-segédök önképző-egylete“ a végmegalakulás pontján áll. E nemes ügy kezdeményezőiül és támogatóiul a tudósítás tiszt. Tólnai Lajost, dr. Knöpfler Vilmost — mint 50 frt alapítványt tevőt —, s Borosnyai Pált — mint 10 frt alapítványt tevőt s az alapszabályok kidolgozóját —

választatta meg, könnyen megítélhető, ha a pesti lapok után registráljuk, hogy a Királyhágón túl van helység, mely meg is hozatta a mérőláncot, melylyel a szélsőbali kortesek ígéreteket szerint az urasági földeket nemsokára felméri. Jellemzi továbbá az e párt által indított áradat irányát a baloldali Ivánka Imrénék duna-pataji választóihoz intézett azon levele, melyben a jelöltségtől e kerületben visszalép, mert — mint írja — nem akar képviselője lenni azon kerületnek, mely a nemzet sirjának megásására tör.

(ch) Somogyban hozzáfogtak a parasztok az urasági földek felosztásához; az illető helyekre katonaságot küldöttek, mely bizonyára ki fogja verni a dictioz kortesek által fejükbe ültetett tanokat. Minálunk is, a szék felsőkerületében, a választás alkalmával a baloldali kortesek nagyban bujtogatták székely atyánkfiait az urak ellen. Különös időket élünk: a paraszt az ur, a szegény a gazdag, a hivatal nélküli a hivatalnok hajába készen áll belemarkolni. Szerencsés, kinek elhullott üstöke.

Az erdélyi kir. ítélő táblánál

1869. évi április 14-re és következő napjaira a következő ügyek lettek előadásra kitézve

I. Az első osztályban.

Br. Kemény Kálmán Dénes János és társai ellen 28 frt iránt. Petricia Arimáná Zgiresony Ádám ellen birtokháborítás iránt. A Toflea Juon hagyatéka. Maderpach Ferencz Szabatrik Matyas e. 100 ft iránt. A Snopia Georgia hagyatéka. Drágócsi Jakob Varchianu Georgie ellen birtokháborítás iránt. Bodola Zsigmond Kis Albert ellen 408 ft 66 kr. iránt. Timár József Lukácsfi Kristóf e. 30 ft iránt. Tegzi Márton Schmidt János e. birtokháborítás iránt. Imets Domokos Pap Laszlo ellen 800 ft iránt. Simon Áron Vojt Antaló ellen 12 ft 20 kr. iránt.

Előadó k. t. ülnök Moga Demeter.

Bajkó József Deutsch Ignác e. 600 ft i. Bajkó József Deutsch Ignác e. végrehajtás i. Márkosi Sándor Barton József e. felhívás i. Galiszer Lajos Kolozsvár város közönsége e. 1000 ft i. Fodor Károly Hersch Pál e. 200 ft i. Farkas Elek Forgó Ignác e. birtokháborítás i. Kovrig Miklós Gidali Farkas e. árverezés iránt. Nyámez Manaszie Inczédi Samu e. birtokh. i. Bárdosi János Nagy Anna e. árverezés i. Zaharie Juon Kvoztsefik Száva e. árverezés i. Patakfalva községe Pálfi József e. birtokháb. i. Pápai Lajosné gr. Toldi örökösök e. viszhelyezés i. Negrea Onucz Negrea Juon e. birtokháborítás iránt.

Előadó k. t. ülnök Bodolla János.

Zsombori Ferenczné Lebli Mózes e. 226 ft 76 $\frac{1}{2}$ kr. i. Lovas Sámuel Szolga Mózes e. munkabér megfizetése i. B. Bálintit József Hersch Weisz e. hasznbér felmondás i. Szabó Sámuel Daroczi Alajos e. bérlet felmondás i. Mikovényi Ágoston Mikovényi Károly e. 1000 ft i. Domokos Istvánné Györgypál Rozsi e. zárlat i. Illia Nicolae Kapocsán János e. malomrész i. Anika lui Candit Urszu Toderu Juon e. birtokh. i. Rainisch Ágoston Moldován György e. végrehajtás i. Reich Lajos és társai id. Reich Károly e. cégkötörítés i. Szentés Antal id. Gombás József e. 200 ft 46 kr. és 17 tallér i. Hát-szeg községe kir. kincstár e. birtokh. i. Cserei Gábor gr. Rhédei István e. 500 frt i. Apor Lázár Nagy Gábor e. birtokháborítás iránt.

Előadó k. t. ülnök Ferencz Károly.

II. A második osztályban.

Kir. kincstár özv. Szögyéniné szül. Császár Emilia e. kamathátralék i. Melezer Maria Kloos Miklós e. atyaság elismerése i. David George Josifu Fetu, Nisie George Josif Fetu ekártérítés i. Andreju Vasilia Siofariu Juon e. egy rét visszaadása i. Kálnoki Sándor Kálnoki Sándorné Mikó Jozefa e. gondnokság alátétele i. Mihály Antalné Szabó Klára hagyatéka. Posta Jakob Strimbu

s mert egyenlő lévén a szolgálati kötelezettség: ennek ellenére kétszeresen lennének jutalmazva azok, kik nem szolgáltak, s az ezáltal megtakarított lótartrási-összeget is visszakapnák — és kétszeres igaztalanság lenne elkövetve azok ellen, kik szolgáltak, s az ők szolgálata által megtakarított összegből is kirekesztetnének.

Eltekintve tehát azon októl, mely szerint — mint fellebb hódoló alázattal érintettük — az egyéni igazságos kiosztás lehetlen is, — mi a felfogott jognézet alapján a lóbeszerzési pénzalapot az összes huszárezred közöstulajdonául tekintjük, s ezen alapot — az egyéni kiosztásiterv mellőzésével — a meglevő kezelés alatti összegben alkotott huszáresaládoknak együttes és egyenlő-arányú jogosultsággal véleményezzük visszaadandónak.

4-er. A Borszékben fekvő két házra nézve véleményezzük, hogy vagyontalan szenvedő beteg székelyek részére a gyógyfürdő használhatása idejében ingyen adassanak át; az épületek fenntartására szükséges rész bérbe adatván.

5-ör. Az iskolák alaptőkéjükkal együtt Csikszerezében, Kézdi-Vásárhelytől, és Sepsi-Szent-Cyörgyön alaptőkéikkel együtt alakittassanak át ipar-iskolákká.

6-ör. Az ezredek épületei, ugymint minden más telkek és épületek, a mennyiben első rendben az állam, második rendben a székek közönségének szükségesek: ezeknek adandók, — s a fennmaradók, a magyar királyi belügyminiszter felügyelete alatt eladatván, és az eladásból felmerülő összeg az 5. alatti iskolák alaptőkéjéhez csatolandó.

7-er. A havasok jövedelméből 1851—1869. január első napjáig befolyt összeg maradjon a magyar királyi állampénztárnak.

Ezek Felséges ur a székely-határőrezredek elkobzott vagyonára vonatkozó jogi nézeteink; — akkor azonban, midőn a jogigények következetes fejtegetése a javak visszaadása véleményezésére vezetett, — s midőn Felségednek a székely volt határőrök irányában méltó igazság szolgáltatást legalázatosabban javaslatba hoztuk: lehetetlen, az ügyet magasabb szempontból tekintve, köteleességünket a pusztá visszaadás véleménye-

zése által bevégeztnék tekintenünk; — mert lehetetlen be nem látnunk azt, hogy a kérdéses ingó és ingatlan javaknak ily határozatlan irányu egyszerű visszaadása alig hozna áldást azokra, kik azt kinyernék. Ily korlátlan visszaadás mellett ugyan is: az eddig rendszeresen kezelt erdők rövid időalatti kiirtásnak, — s a kiadott pénz-alapok az elfecsérlés jellegével bíró egyéni felosztásnak néznének elébe, — és ugy az erdőkben fekvő országos tőkevagyon megsemmisítése, mint a kiosztott pénz által rövid időre előidézett jólét fenntarthatatlansága nagyon szomorú következményeket idézhetnének elő.

Legalázatosabb véleményünk szerint az egyes vidékek jólét, anyagi és szellemi fejlődése alkatrészei az állam jólétének s haladásának, — és azon ténnyel irányozni a közmunkásságot, mely a haladás biztos zálogát hordja magában, — a kormány kötelességei közé tartozik.

(Folytatjuk.)

Az 1869-ki országgyűlésre eddig megválasztott képviselők névsora.

I. Városok.

Arad: Aczél Péter, deák-párti; Beszterce: Halassy Gyula, d.; Buda: b. Eötvös József, d.; Házman Ferencz, d.; Pest: Wahrmann Mór, d.; Deák Ferencz; Vidats János, balpárti; Csernátóny Lajos, b.; Jókai Mór, b.; Debreczen: Tisza Kálmán, b.; Patay István, b.; Kiss Lajos, b.; Esztergom: Kollár Antal, b.; Fehérvár: Schwartz Gyula, b.; Győr: Kautz Gyula, d.; Kassa: (még nem választott); Komárom: Ghyezy Kálmán, b.; Körmöcz: b. Splényi Béla, d.; Pécs: Irányi Dániel, b.; Pozsony: Lónyay Menyhért, d.; Szilágy József, d.; Selmecz: b. Mednyánszky Dénes, d.; Sopron: Ilhász Rudolf, d.; Szabadka: Mukits Ernő, b.; Varga Károly, b.; Szathmár-Némethi: Kis János, b.; Szeged: Horváth Mihály, d.; Ludwig János, b.; Temesvár: (ma választ); Ujvidék: (még nem választott); Zombor: Kompozits Antal, b.; Baja: Póth Kálmán, b.; N. Beeskerrek: Stratimirovics György, d.; Békés: Gonda

László, b.; Jászberény: Sipos Orbán, b.; Bőszörmény: Ercsei Lajos, b.; Békés-Csaba: Boczkó Dániel, b.; Csongrád: Eder István, b.; Cegléd: Bobory K., b.; Eger: Csiky S., b.; Félégyháza: Fazekas A., b.; Gyöngyös: Berecz F., b.; Gyula: Beliczey István, b.; Halas: Szilády Áron, b.; Kecskemét: Horváth Döme, d.; Kis Miklós, b.; Nagy-Kikinda: Csernovits Péter, b.; Nagy-Körös: Gubody Sándor, b.; Makó: Dobsa Lajos, b.; Miskolcz: Kun János, b.; Mocsáry Lajos, b.; Nyiregyháza: (még nem választott); Pápa: Szabó Imre, d.; Szarvas: b. Podmaniczky Frigy., b.; Szentes: Kossuth Lajos, b.; Nagy-Várad: Györfly Gyula, b.; H.-M.-Vásárhely: Szilágyi Virgil, b.; Versecz: Pásztor Vilmos, d.; Zenta: Majoros István, b.

II. Megyék.

Mosony: gr. Zichy Ferrar. Victor, d.; Janovics Antal, d.

Győr: Földvári Miklós, d.; Rónai Jácint, d.; Bőry Sándor, b.

Komárom: Ordódy Pál, d.; Milkovics Zsigmond b.; Ghyezy Ignác, b.; Zámory Kálmán, b.

Fehérmegye: Szőgyényi László d.; Madarász József, b.; Salamon Lajos, b.; gr. Zichy Ferd. d.; Madarász József, b.

Tolnamegye: Szluha Ignác, b.; Döry János, b.; Perczel Béla d.; Szeniczey Ödön, d.; Perczel István, d.; Szluha Benedek, b.

Baranya: Simonyi Ernő, b.; Henszlmann Imre, b.; Vajda János, b.; Siskovich Tamás b.; Dietrich Ignác, b.; Kossuth Ferencz, b.; Térey Pál, d.

Somogy: Mednyánszky Sándor, b.; Kossuth Lajos, b.; Szathmár Károly, b.; Sárközy Béla, b.; Horváth Sándor, b.; Sréter Lajos, b.; Clementis Gábor, b.; Mátyus Aristid, b.

Veszprém: gr. Eszterházy Pál, d.; Gál Péter, b.; Késmárky József, d.; Ányos István, d.; gróf Zichy Manó, d.; Matkovich Tivadar b.

Zala: Szabó Imre, d.; Királyi Pál, d.; Sümeghy Ferencz, d.; Gál Endre, b.; Tassy Miklós b.; Nagy Károly, b.; Molnár Pál, d.; Hertelendy Kálmán, d.; Kerkápoli Mór, b.

Vas: Horváth Boldizsár, d.; Horváth Elek,

TÁRCZA.

A zöld oltás.

Törödék a „Borászati Füzetek“ f. é. III. füzetének hasonczimű cikkéből.

Ha igaz, hogy a remes gyümölcsfajok bősege és elterjedtsége csatlakoztatlan mértékű szolgálat a népek mivelődési, valamint erkölcsi fokának megismertetésére, nem lehet helytelen azon állítás sem, hogy egy általános és könnyen észközhető növény-nemesítési módnak terjesztése a haladás igen értékteljes vívmányaként tekinthető. Minthogy pedig ezen új nemesítési mód biztonságának alapja a tudomány legújabb előhaladásából magyarázható, és alkalmazhatása az egész magasabb növényzetre kiterjedt, nem túlzunk, ha a gyakorlati tudomány sikerei és vívmányai iránt oly fogékony körünkben, ezen nemesítési módnak a civilisatio és nemzeti jólét emeltyüi között helyet engedünk.

Igen természetesen, hogy a gyümölcsfa nemesítést, mint kertészeink kézművi (technikai) készségét tekintve, alig képes az a természet-vizsgáló közönség nagyobb körében melegebb érdekeltséget kelteni, minthogy egyedül az egyszerű technikai fogások szűk körére van szorítva, a nélkül, hogy az azt gyakorló kertész részéről a természettudományok körében bensőbb avatottságot, vagy csak erre törekvési igényt is feltételezne.

Másként áll a dolog, midőn oly nemesítésről van szó, mely az összes magasabb szerveztű növényzetre kiterjeszthető, és a mely sikernek biztonságát oly elvekből meríti, melyeket az előhaladott tudomány a sejtelmek kódéből már a valóság világába helyezett át. Nézetünk szerint tehát nem elég, hogy ezen új módszer csupán a kertészet rétegeire szorítkozzék, hanem szükséges, hogy mindazoktól felkaroltassék, kik általánosan elméletileg vagy gyakorlatilag érdekel a növények tökéletesítése és nemesítése; foglalkozzanak bár azok a csinos, de szerény vi-

rág-ápolással, vagy a jövedelmező haszon-kertészettel.

Általánosan tudva van, hogy eddig a nemesítés, ótás, párosítás, lapozás stb. alatt a kertészet azon kézművi működését értettük, mely szerint fákról vagy cserjékről még a nedvkerítés kezdete előtt, tehát a hideg évszakban levágott galyak, hasontermészetű fákkal és cserjékkel alkalmatos, légmentesen összeillesztő kötözés által állandó összeköttetésbe hozattak, a héj a héjjal, a hancs a hancsossal összeillesztetvén.

A gyakorlat és tapasztalás megmutatta, hogy a különféle fanemeknél mely időben és mi módon kellessék e vagy ama fajnál a nemesítést fogatosítani; és ha az idő kedvező, az ótó kés és a többi eszközök alkalmatosak, de főleg ha nemesítő kéz ügyes volt, bizonyára a régi nemesítési módszerek kielégítőnek bizonyultak be. De ismer a kertészet azon nemesítési módokon kívül, melyeknél a galyakat még a tavasz kezdetén használja fel, másokat is, melyek a nyár közepén, midőn a növényekben a nedv teljes keringésben van, fogatosítottatnak. Ezen nyári nemesítéseknek feladata az, hogy egy kisebb-nagyobb darab héjjal a nemes galyból a rajta levő egészséges szemmel levágunk és azt a héjától szinte megfosztott, nedv bőségben levő vadonczeszal vagy vadoncz galylyal gyorsan érintkezésbe hozva, hancs vagy kötőmadzag segítségével összekötjük és összeköttetésben tartjuk; és a kifejlődő nemes rügyből, minden vad hajtásokat eltávolítva, nemes törzset nevelünk. Alkalmatos időben és kellő ügyességgel végrehajtva ezen nemesítési mód — a szemzés — is kielégítő és bizonyára a jövőben is fog követőkre találni.

De miután ismeretes, hogy elégedetlen s mindennek okát tudni szerető időben élünk, ezen elégedetlenség a jó régi nemesítési módokra nézve is áll; igaz, hogy a nevezett nemesítési módok bizonyos körülmények között célra vezetnek és ezen tudattal eddig megvoltunk elégedve; ma ellenben már azt is szeretnők tudni, miért vezettek azok, habár kevésbé korlátoltabb mértékben is, célra?

És mivel a „miért“ után vizsgálódó előtt önkénytelenül felmerül azon tapasztalás, hogy az eddigi nemesítési móloknaál a siker azon esetekben éretik el leginkább, a melyekben ugy a nemes galyon, mint a vadonczon tevékeny, az az még meg nem fásult sejtek a lehető legtokeletesebben hozatnak egymással állandó érintkezésbe: így tehát a siker oka a még tevékeny, képzékeny, azaz meg nem fásult sejtek többé kevésbé tökéletes állandó érintkezéséből magyarázható; ezen tapasztalásból még azon következtetést is lehet vonni: hogy rokon fajú növényrészeknél az összenövés annál biztosabban sikerül, minél kevésbé fásult el az érintkező váglap, azaz mennél kevesebb tétlen-né lett sejtekkel bír az; a miből ismét igen világosan a következik: hogy hasonnemű vagy legalább rokon növények részei annál könnyebben köthetők össze nemesítés által, minél kevésbé elfásultak az érintkező lapok sejtjei.

Ezzel már elméleti uton a kilátás a zöld oltás biztos sikerülésére meg volt, csak még azon kérdés forgott fenn, vajon ezen elméleti következtetést a gyakorlat helyben hagyja-e vagy meghazudtolja?

Pécs vidékén ember emlékezet óta gyakorlatik már a zöld oltás. Dr. Szabó Dávid is leírja és melegen ajánlja a szülő zöld oltást, az ő 1855-ben kiadott „Okszerű bortermelés hegyaljai kézikönyve“ czimű jeles és tanulságos munkájában. Magam is évek óta gyakorlom, bár fáradozásaim sikere nem mindig volt kielégítő az egyszerű oknál fogva, mivel nem voltam képes azon előítéletől szabadulni: minél fogva azt tartam, hogy szükséges mind a vad alanynál, mind pedig a nemes galynál bevárni egy bizonyos érettségi fokot, és csak annak beálltával kell a nemesítéshez fogni; már pedig éppen ezen elfásulásában a sejteknek rejtett előbbi kísérleteim sikeretlensége. (Folytatjuk.)

b.; Hollán Ernő, d.; Bezerédj László d.; Szabó Miklós, d.; Széll Kálmán d.; Szalay Sándor b.; Radó Kálmán, d.; Ernaut Kelemen, d.; Berke József b.

Sopron: Hoffman Pál, d.; hg. Eszterházy Pál, d.; Halmossy Endre, d.; Ürményi Miksa, d.; Hógyész Gyula, d.; Török Sándor, d.

Pozsony: Ifj. gróf Zichy József, d.; Olgyay Zsigmond, d.; Prileszky Tádé, d.; id. gr. Zichy József, d.; Nagy János, b.; Szüllő Géza d.; Luksits Bódog, b.; Krászenits Ferencz, b.

Nyitra: Rudnay István, d.; gróf Berényi Ferencz, d.; Tóth Vilmos, d.; Jeszenszky Lajos, d.; Krajcsik János, d.; b. Vodianer Albert, d.; Szupán Zsigmond, d.; Buzinkay Pál, d.; Turcsányi Ede, d.; Kuba János, d.; Bogvány Vincze, b.

Trencsén: Sztányi Bernát, d., Máday Lajos, d.; Uhlarik János, (kétes); Kvassai László, d.; Szilvay Károly, d.; Urbanóvszky Ernő, d.; Ocskay Rudolf, d.; Vitolay József, d.

Arva: Zmeskál Zoltán, d. (A bobrói ker. újra választ).

Liptó: Szentiványi Adolf, d.; Magecsányi Pál, d.

Turóc: Justh József, d.; Justh Kálmán, d. Zólyom: Lehoczky Egyed, d.; Plachy Lajos, d.; Radvánszky Károly, d.

Bars: Samassa József, d.; Várady János, d.; Kaldrovits Endre, d.

Esztergom: Keményfy János, d.; Andrassy Gyula, b.

Hont: Ivánka Zsigmond, d.; Paczolay János, d.; Majláth István, d.

Nógrád: Kuhinka Ferencz, d.; Pulszky Ferencz, d.; Huszár István, d.; Muszlay Sándor, d.; gr. Förgách Antal, d.; Plachy Tamás, b.

Pestm.: Drágfy Sándor, b.; Beniczky Ödön, b.; Nyáry Pál, b.; Máriássy Béla, b.; gr. Keglevich Béla, b.; Jankovich Miklós, b.; Zlinszky György, b.; Rákóczy János, b.; Ráday László, b. (A dabasi ker. újra választ.)

Bács: Latinovics Vincze, b.; b. Rudics József, d.; Somssich Pál, d.; Gromonn Dezső, b.; Kürthy István, b.; Jámor Pál, b.; Jankovich Gyula, b.; Vukovics Sebő, b.; Pilaszanovics József, b.; Paulini Tóth Vilmos, b.

Heves: Pétery Károly, b.; b. Orczy Elek, b.; Almássy Sándor, b.; Fejér Miklós, b.; Kovács László, d.; Széki Péter, b.; Németh Albert, b. (A kápolnai ker. újra választ.)

Borsod: Szepessy Gyula, d.; Prónay József, b.; b. Vay Béla, d.; Orosz Mihály, d.; Brezovay László, d.; Ragályi Gyula, b.

Gömör: Szintiványi Károly, d.; Szontagh Pál, d.; Dapsy Vilmos, d.; Latinák Rudolf, d.; Török Sándor, d.; Hevessy Bertalan, b.

Szepes: Zsedényi Ede, d.; Feszt Imre, d.; Raisz Szilárd, d.; gr. Csáky Tyvadar, d.; Ludwig János, b.; Jahornáczy Bálint, b.

Sáros: gr. Szirmay Ferencz, d.; Bánó József, d.; Bujanovics Sándor, d.; Berzeviczy Tyvadar, d.; Semsey Pál, d.; Dienes József, d.

Torna: Vodianer Béla, d.; Koós József, b. Abauj: Semsey Albert, d.; Péchy Tamás, b.; gr. Károlyi Ede, b.; Csörghe László, d.; Gabriel István, d.

Zemplén: Molnár István, d.; gróf Andrassy Gyula, d.; Kossuth Pál, d.; Kazinczy István, d.; Szirmay Ödön, d.; Zalay István, d.; Harkányi Károly, d.; Szakács Dániel, b.

Ung: Petrovay Ákos, d.; Nehrebeczky Sándor, d.; Pribék Antal, d.; gróf Buttler Sándor, d.

Beregh: Buday Sándor, d.; Pásztélyi János, d.; Bay Ferencz, d.; Lónyay Menyhért, d.

Krassó: Babes Vincze, b.; Maniu Aurel, d.; Joannovics György, d.; Graenzenstein Gusztáv, d.; Vlád Alajos, d. (Hátra van a lugosi ker.)

Femes: Onosy Mihály, d.; Vukovics Sebő, b.; Ivackovits Gy. d.; Janicsáry Sándor, d.; Fülöp Lipót, d.; Mocsonyi Gy., b.; Róth László, d.; Nedeczky István, d.

Torontál: Dániel Pál, d.; Miletics Szvetozár, b.; Grulesku, b.; Prikk József, b.; Huszár Imre, b.; Bogdán Vincze, d.; Rónay Lajos, d.; Csernovics Péter, b.; Babes Vincze, b.

Csanád: Szontagh Pál, b.; Érkövy Adolf, d. Csongrád: Ivánka Imre, b.; Bogó Sánd., b.

Békés: Eördögh Frigyes, b.; Tancsics Mihály, b.

Mármaros: Szaploneczay József, b.; Várady

Gábor b.; Jurka Dániel, d.; Mihályi Péter, d.; Pásztélyi János, d.; Hrabár Manó, d.

Bihar: Csanády Sándor, b.; Gáspár András, b.; Móricz Pál, b.; Farkas Elek, b.; gróf Zichy Jenő, d.; b. Simonyi Lajos, b.; Dezső Szaniszló, b.; Román Sándor, b.; Szunyogh Albert, b.; Fráter Imre, b.; Klobusiczky Ágost, d.; Jonescu Dömötör, d.

Szathmár: gr. Vay Mihály, b.; Kende Kanut b., Stoll Károly, d., Boros Pál, d., gr. Degenfeld Béla, d., Domahidy Ferencz, b., Vályi János, b.

Szabolcs: Bónis Samu, b., Böszörményi László (meghalt.) Kállay Emanuel, b., Somossy Ignász, b., Molnár András, b., Pilisy Lajos, b. Ugocea: Szentpályi Jenő, d., b. Perényi Zsigmond, d.

Arad: Ormos Sándor, d., Mocsonyi Antal, b., Popovics Zsigmond, b., Joannescu Lázár, d., Bohus Zsigmond, d., Román, d.

Kraszna: Kabos Imre, b., Deáky Lajos, b. Közép-Szolnok: Urházy György, d., Kuk Jenő, d., b. Wesselényi József, d.

Zaránd: Borlea Zsigmond, b., Hodossiu József, b.

Kővárvidék: Papp József, d., Bottyán László, d.

Jászkun: Ivánka Imre, b., Varró Samu, b., Pethes József, b., Hajdu Ignác, b.

Hajdu-ker.: Tury Samu, d., Oláh Miklós, b. Fiume: Ciotta János, d.

III. Erdély.

Magyar megyék: Hunyad: Kendeffy Árpád, d., Makray László, b.; Alsó-Fehér: B. Kemény István, d., Baresai Akos, d.; Kolozsm.: Zeyk Károly, d., Hosszu József, d.; Doboka: Kethely József, d.; gr. Vass Samu, d.; Belső-Szolnok: Betege Kelemen, d.; gr. Bethlen Sándor, d.; Küllő: gr. Bethlen Farkas, d.; Szilágyi Lajos, b.; Felső-Fehér: Bartha Lajos, d.; Horváth János, d.; Naszód-kerület: Pap Zsigmond, d.; Pap Elek, d.; Fogarasvidék: Benedek Gyula, d.; Antonelli János, b.; Tordamegye: b. Bánffy János, d.; Tisza László, b.; Székely székek: Udvarhelyszék: gr. Bethlen János, d.; Ugron Lázár, d.; Háromszék: Berde Móza, d.; Thury Gergely, b.; Marosszék: gr. Teleki Domokos, d.; Nagy Samu, d.; Csikszék: Antalfi Károly, d.; Lázár Dénes, d.; Aranyosszék: Gál Miklós, d.; Zeyk József, d.; Szász székek: Szabváros és kerület: Rannicher Jakab, d.; Kapp Gusztáv, d.; Ujgyházsék: Simonich Ferencz, d.; Drotleff Tamás, d.; Nagysinkszék: Bitel Frigyes, d.; Zweier Frigyes, d.; Szászváros: Tanárky Gedeon, d.; Wagner Frigyes, d.; Szászsebes: Binder Mihály, d.; Lenhard Károly, d.; Szerdahelyszék: Fillenbaum Ferencz, d.; Bönches Gyula, d.; Segesvárszék: Fabriczius Károly, d.; Thiel István, d.; Köhalmoszék: Lindner Gusztáv, d.; Melás Vilmos, d.; Brassóvidék: Bönches Frigyes, d.; Wächter Emil, d.; Besztercevidék: Fluger Károly, d.; Láng Gusztáv, d.

Városok: Kolozsvár: gr. Mikó Imre, d., Szabó József, d.; Maros-Vásárhely: Petri Ádám, d., Fekete József, d.; Gyula-Fehérvár: B. Kemény Gábor, d., Török Dániel, d., Szamosújvár: Gajzágó Salamon, d., Simay Gergely, d.; Erzsébethváros: Dr. Patrúány Gergely, d., Dániel Márton d.; Kolozs város: Kerkapoly Károly, d., Szék város: Eber Nándor, d.; Udvarhely: Boér János, d., Oláhfalva: Gál János, d., Csikszék: Gecző János, d., Illyefalva: Benkő József, d.; Bereczk: Gr. Kálnoky Pál, d., Seps-Szentgyörgy: Császár Bálint, d.; Kézdivásárhely: Pap Lajos, b.; Vizakna: Szűcs Sándor, d.; Vajda-Hunyad: Benedikti Albert, b., Hátszeg: Barsay Kálmán, d.

Külpolitikai szemle.

Maros-Vásárhely, április 14.

FRANCZIAORSZÁG. A francia sajtót a törvényhozó test vitái foglalkoztatják. A közfigyelmet azonban a választási mozgalmak veszik igénybe. Az oppositio azon nálunk sem ismeretlen eljárásról beszélt, hogy jelöltjeit minél több kerületben választassák meg, hogy a nyert helyet a második választásnál egy másik ellenzékének engedje át. Jules Favre hét jelöltséget vállalt el, Thiers, Jules Simon, Olivier és Picard, hasonlóképp több helyett lépnek fel.

A törvényhozótestület apr. 1-jén tartott

ülésében Picard interpellációt tett a kormány befolyását illetőleg, a választások alatt. Az egész ülést csaknem e tárgy foglalta el. Foreade a belügyminiszter, kifejté az okokat, melyek a kormányt ez eljárásra indították. Első ok: a kormány nem akarja cserbe hagyni a majoritást, minthogy ez is támogatta azt; második ok: a kormány szeretné kifejlődni látni e majoritást, hogy haladó politikát folytathasson. Azon jelöltekkel szemben, kik a hadserget fegyelmetlenül, a pénzügyet zavartá tenni, a vagyont újra osztani akarják, a kormánynak oly jelölteket kell fölléptetni, kik vele együtt azon vannak, hogy Franciaország hatalmas legyen, a társadalmi alapelvek pedig ne ingattassanak meg. Azon állítás ellen, hogy az ellenzék a kormány összpontosított hatalmával szemben, sikerrel soha sem léphet fel, idézi az 1827- és 1829-iki éveket, midőn a kormány hasztalan léptetett fel jelölteket, az ellenzék győzött. A közhivatalnokot illetőleg úgy nyilatkozott, hogy azoknak vagy meg kell a politika előtt hajolni, vagy visszalépni.

Másnap a költségvetés fölött folyt a vita. Azonban a megelőző napi viták hatása oly élenk volt, hogy minden alkalommal visszatértek a kormány befolyására a választások körül. Az általános vitát Thiers nyitotta meg. Beszédében a választási nem mindegyre megjelent. Rouher Thiers ellen beszélt.

A f. hó 3-ki ülésben tovább folyt a vita, ekkor is a választási szabadság kérdése játszott a főszerepet.

Megemlítjük még azon párisi hirt is, mely szerint akademiák körében beszéltek, hogy Napoleon császárt válasszák meg akademikusnak.

OLASZORSZÁG. Az olasz miniszterium felhivatalos lapja, Möring tábornok küldetése alkalmából, jelzi azon nevezetes változást, mely ez államok érületében beállott, mióta Ausztria odahagyta az olasz területet. Olaszország, Magyarország Ausztriának annyira érdekében áll a jóbarátságot fenntartani, mindkettőnek oly szükséges az európai béke megőrzése, hogy teljes badarság, ha a két fejedelem egymás iránt nyíltanított szívélves nyilatkozatait háborús jelnek veszik. A kinek csak valamennyire is benőtt a fejelegya, az egy francia-olasz, osztrák-magyar szövetséget Poroszország ellen nem fog lehetők tartani. Azon „felvilágosodott és becsületes férfiak, kik jelenleg a regenerált magyar-osztrák kormány élén állanak, bizonyára senkit sem jogosítottak fel, hogy ilyesmit tegyen fel róluk.“

Vén Európa! tanulj lelkesülni a közjóért! Kiált fel, velünk együtt, a (Szék.)

BERLIN. A német szabadelvű-párt közlönye, eddig gondosan került hírokat kezd pöngetni. Olyanforma, mintha a barátságos viszonyt Bismarknak felmondani készülne. Egyik közlebbi cikkében így beszél: „Az államkancellár utóbbi időben még eljárása okát sem akarta megmondani a birodalmi gyűlés előtt. Midőn a birodalmi gyűlés és porosz-országgyűlés összehívásának, midőn a szász szabadság elintézésének kérdése került szönyegre, az államkancellár kijelentette, hogy indokait nem adhatja elő. Ilyen eljárást néha-néha eltűrhet a párt, de ha gyakran teszi, elveszti jelentőségét s szolgál eszközzé aljasul egy diktator kezében. Bismark útjai nem azok az utak, melyeken a liberalis többség haladhat. Az a törekvés, hogy mindezt kezébe akar összpontosítani, egyenesen ellenkezik minden parlamentaris kormánnyal és minden önkormányzattal.“

RÓMA. Szó van az ujságokban, hogy a zsinat elhanyagolása kérdésbe tetetett volna, miután a francia szabadelvű püspökök sok aggodalomra adnak okot.

AMÉRIKÁBÓL, az eredeti sajtóságok hazájából, ismét oly nagyszerűen szép, mint ritka példáját jegyezhetjük föl a közjóért való lelkesülésnek. Mint lapunk is hozta, Grant, az egyesült-államok elnöke, pénzügyminiszterre Stewart urat, Newyork első kereskedőjét nevezte ki. Az 1789-iki törvény szerint, kinevezési hivatalnokok nem üzhetnek kereskedést. Ennélfogva Stewart vagy roppant terjedelmű kereskedését nem folytathatja vala, vagy a miniszterséget nem vállalhatja el. Grant, kinek érdekében állott, hogy e kitűnő pénz-embert megnyerje a közjó érdekében, javaslatot tett a kongressusnál, hogy a nevezett törvényt ez esetre függessze fel. A senatus régi római szigorral, még ez esetet sem tartá elég-ségesnek arra, hogy e miatt egy jónak bebizo-

nyult törvényt rövid időre is felfüggeszsen. A hazafiság s a vágy, hogy hazájának használhas-son, arra birta Stewartot, hogy következő ajánlatot tegyen: négy évre, minisztersége tar- tamára, teljesen visszavonul üzletétől, melyet ez idő alatt egy 3 tagból álló bizottmány kezel. A tiszta jövedelem, melyet évenként 11—13 mil- lió frtra tesznek, ki fog osztatni az amerikai köztársaság szegényei között. Az összes jöve- delem 4 év alatt 42—46 millió frtra megy. Va- lóban nagyszerű ajándék!

VEGYES.

* **Pesten azon örömdetes és hitelesnek** látszó hír terjedt el, hogy király és királyné ő Felségök jövő hóban körutat teendnek a Király- hágon innen, Vajda Hunyadot is érintve, sőt már az úti készülétek is folynának. Hozza Is- ten a Felséges királyi párt mielőbb szerető népe körébe.

* **A városi képviselő-testület** mult szombati ülésében — Kovács Soma, Wagner J. Fr. és Ferenczi István személyökben — kiküldte azon bizottságot, mely az igazságügyér rende- lének értelmében összeírja azon polgárokat, kik- ből az életbeléptetendő sajtó-bíróági esküdtek választatni fognak. Ugyanazon gyűlés megválasz- totta Kovács Somát biztosnak, a birtok nyilván- tartására, feltételeket szabott, melyek mel- lett Jellinek Antal, mérnöknek, átadja a városi határ fölmérését s végül elhatározta egy Wert- hein pénztár megszerzését.

* **A helybeli „Egyenlőségi kör“** Deák Ferenczet és Kossuth Lajost megválasztotta tisz- teletbeli tagjaivá.

* **Schuller Luiza**, zongora-művész, vá- rosunk szülötte, ki csak most tért vissza Bécs- ből, hol jeles zenetehetségét mivelte, s hazatérő útjában Kolozsvártt nagy feltűnés okozott hang- versenyt rendezett: a napokban körünkbe érke- zik, s mint halljuk itt is be fogja mutatni mű- vészi haladásának eredményét.

* **(Necrolog).** Barátosi Szabó József és testvérei: Paulina, férjezett Matjeka Károlyné és gyermekei; Antal, neje Csiki Ilona és gyer- mekei; Károlina, férjezett Kainz Jánosné fájó kebellet tudatják a szeretett anyának, illetőleg nagyanyának: özvegy Barátosi Szabó Józsefné

szül. Grimm Borbára-nak folyó hó 6-án este, élte 67-ik évében, az utolsó szentségek felvétele után, tüdőlob következtében történ szo- moru kalálát. A boldogult azok közé tartozott, kik a családi körben élve s abból ki nem vágyva, ottan találják föl minden boldogságukat. Éppen ezért leirhatlan a hátramaradtak vesztégsége, hiszen őket egy mélyen szerető szívtől szakí- totta el a halál. Áldás béke fedezze porait!

* **A paniti adóikivető-bizottság** furesa tapasztalatokat tön. Az adózók ugyanis, sehogy sem akarták neki elhinni, hogy az adó csak annyi lenne, mint a mennyit rájuk róttak. „De mikor nekik azt mondták, hogy az idén két annyit fognak fizetni, mint a tavaly.. Hiszen, ha ezt tudták volna: nem lettek volna ők bal- oldaliakká!! Ezek azok az „alkotmányos eszkö- zök“, melyekkel a baloldal célját el akarná érni?

* **A vallás és közoktatási miniszterium** a hivatalos lapban körrendeletet intézett az egy- házi hatóságokhoz, nevezetesen minden rom. és gör. kath. érsek és gör. kel., valamint minden protestans és unitárius püspökhöz, az iskolai tör- vény életbeléptetése ügyében.

* **Kettős öngyilkosság** történt a napok- ban a Panitba vezető országuton. Két fiatal em- ber pisztolylyal vetett véget életének. Ugy hall- juk, hogy pénz-vesztések okozák e kétségbe- esett lépést.

* **A hatvani honvédelmi leleplezése** e hó 4-kén nagy fénytel történt meg. A fővá- rosból sokan rándultak ki az északi vaspályán, kiket Hatvanban Freiburg őrnagy s a gyöngyösi honvédegyet elnöke várt nagy néptömeggel. A nagy vendéglő előtt már ünnepkészen vártak a hatvaniak s a nagyszámu vidékiek. Az ünnepély 11 órakor kezdődött taraczkok durrogásával. Zász- lók alatt vonultak a templomba, hol Jankovich Lajos prépost tartott hazafias szellemű szónok- latot. Isteni tisztelet végeztével az emlékhöz mentek, mely a városon kívül, közel az ország- uthoz, hirdeti az 1849. ápril 2-ki csata emlé- két. Gula alakú ez, szürke gránitból; aranyozott koszorúkkal és feliratokkal. Egyik oldalán ez olvasható: A szabadságharcban 1849 ápril 2-án elvérzett hősök emlékének; a koszoruban: „Min- dent a hazáért;“ jobboldalon: „Csatájok a nép-

jog csatája volt; baloldal.: Mind hősök ők, mind honfiak:“ hátul: „A gyöngyös vidéki honvéd- egyet több honfi és honleány segélyével. 1869.“ Az egész Gerenday készíté s 600 frtba került. — Itt Pauker százados tartott alkalmi szónok- latot, melynek végeztével taraczkok durrogtak, fölzendült a Rákóczy induló, lehullt a lepel, és a szobrot — Jankovics prépost által fölszenteltet- vén, — koszorúkkal boríták el. A közönség a „Szózat“ éneklése közt oszlott szét.

(ch) **A gyászjelentés**, melyet a „M. P.“ furesája Kasza Dánielről közölt, nem új inven- tio. Megelőzte őt a „Borsszem Jankó“ mintegy háromhétrel ezelőtt, midőn Berzenczei László bu- kását jelentette szomoruan. Ez utánzásnak valami új színezetet az által kölcsönzött volna, ha megírja vala: hogy Kasza Dániel ugy esett el, mint Caesar: a tordai — nem Brutus, ha- nem — brunusoktól átdöfve. Hozzá kap- csolhatott volna egy kis szomorú elmélkedést azon thema felett: mi lesz Magyarországból, ha sorsáról a baloldal befolyására mindenütt, nem az intelligentia, hanem a városi politikai csiz- madiák és vargák többsége határoz?

(—Sz.) **Szerkesztői üzenet.** Mentovich Ferenc urat kérjük: sziveskedjék egy politikai cikkel megörvendeztetni bennünkets megbúsítani a „M. P.“ furesáját, ki ugy látszik az ön ér- veire csak olyas czáfolatokkal tud felelni, hogy „miként lehetne önnek igaza, mikor gyerek ko- rában, lapdázás közben, beütötte a szomszéd ab- lakát.“

Bécsi börzei árkelet.

(1869. Április 12-én).

5% metalliques	62.70
5% nemzeti kölcsön	70.90
1860 államkölcsön	103.10
Bankrészvénny	730.—
Hitelrészvénny	295.—
London	124.40
Ezüst	122.75
Arany	5.86—

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

SZÁSZ BÉLA.

HIRDETMÉNYEK.

(36)

Mailandi 10 frankos sorsjegyek

f. év márczius 16. történt kisorolása.

Kihuzott seriák Nr. 165, 3036, 6500, 6852, 7283.

Nyeremények serie: 6,852 Nr. 52 nyer 50,000 frankot

„ 6,852 „ 55 „ 1,000 „

„ 165 „ 69 „ 500 „

„ 165 „ 5 „ 100 „

„ 3,036 „ 30 „ 100 „

„ 6,500 „ 2 „ 100 „

„ 6,852 „ 84 „ 100 „

„ 7,283 „ 7 „ 100 „

tovább a fenn említett seriák többi számaiból 10 darab 50 frankot, 18 darab 20 frankot és 464 darab 10 frankot nyer.

Maros-Vásárhelytt és a vidéken történt nyeremények alólizt czégnél rögtön kifi- zettetnek, a hol is ezen sorsjegyek, melyeknek ára csak is 5 frt 50 kr., folytonosan kap- hatók, a jövő huzás leend június 16-án, főnyeremény: 100,000 frank.

Fogarasi J. Demeter.

Rendelmények posta utánvétellel is eszközölhetők.

3—3

VICTORIA biztosítótársaság

(17.)

Kolozsvártt.

Biztosításokat elfogad:

TÜZ- és JÉGKÁROK

ellen,

a legjutányosabb díjszámítás s legkedvezőbb feltételek mellett.

TÜZ ELLEN: Lak- és gazdasági épületek, gyárok, kereskedelmi raktárok, bútórok gazda- sági eszközök, marhák; lovak stb. bentégés ellen. Gabonafélék és takarmány stb., stb.

JÉG ELLEN: Minden mezei termékek, mint takarmányfüvek, törökbúza, szemes gabo- nák, dohány, olajnövények, szőlő.

Díjazás- és egyéb kedvezményekre nézve kiváló figyelemben különösen az erdélyi közön- ség részesül.

Károk a központ közelségénél fogva, azon- nal fizettetnek.

Feltételek s közelebbi tájékozás nyerhető Maros-Vásárhelytt, Szőlősi Sámuel, No- vák Bogdán uraknál, vidéken a minden fonto- sabb ponton felállított ügynököknél.